

Arrest

nr. 146 510 van 27 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 27 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. KASONGO-D'HAeyer loco advocaat F. GELEYN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Lithang (Chin: Litang) in de prefectuur Kardze (Chin: Ganzi), provincie Sichuan, Volksrepubliek China (VRC).

Omwille van het gebrek aan vrijheid in Tibet –zo mocht u op school niet in de dalai lama geloven- besloot u Tibet te verlaten.

In maart dit jaar verliet u Tibet. U vloog van Chengdu naar Guangzhou, reisde over land naar Shenzhen en verder naar de provincie Yunnan. In die provincie stak u de grens van de VRC met Laos over. Vervolgens vloog u naar Thailand waar u ongeveer een maand verbleef. Dan vloog u naar Turkije van waar u te voet, met de boot en met de taxi naar Griekenland reisde. Vervolgens vloog u naar Spanje van waar u met de bus naar België reisde waar u op 1 juni 2014 aankwam. U gebruikte voor uw reis een

Chinees paspoort dat de smokkelaar voor u had geregeld met uw identiteitskaart die u hem in Lithang had moeten geven..

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: identiteitskaart, prints van foto's van het paspoort waarmee u reisde en een aantal foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling niet kan verlenen. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u tot in maart dit jaar in Tibet verbleef.

Eerst en vooral stel ik vast dat u niet op de hoogte bent van de ramp die het Lithang-klooster, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, een hele tijd voor uw beweerd vertrek heeft getroffen. Nochtans zat u in de districtsstad, waar het Lithang-klooster is gesitueerd, op school (CGVS1 p. 4, CGVS2 pp. 2,6). Dat u van een ramp van dergelijk omvang in één van de belangrijkste kloosters van uw district niet op de hoogte bent is een eerste ernstige indicatie dat u Tibet vroeger hebt verlaten dan u beweert.

Verder kon u geen voorbeelden geven van demonstraties en andere vormen van protest in uw district sinds de protesten van maart 2008 en wist u niet welke controle- en veiligheidsmaatregelen zijn genomen in uw district sinds deze protesten (CGVS2 p. 6). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn er sinds deze protesten echter strikte veiligheidsmaatregelen genomen over heel Tibet, ook in Lithang. Volgens deze informatie vonden in Lithang sinds de protesten van maart 2008 nog acties plaats en werden als reactie er op de controle- en veiligheidsmaatregelen verder opgeschroefd.

Dat u nog klein was en enkel naar school ging, is geen verschuiving voor deze onwetendheden (CGVS2 p. 6). U liep immers ergens tussen uw dertiende en twintigste levensjaar zes jaar school in de districtsstad (CGVS1 p. 4 CGVS2 p. 2) en uit sommige van de foto's die u neerlegde van u met uw schoolvrienden blijkt dat jullie zich ook buiten de school begaven. Verder bleef u **heel vaag over belangrijke gebeurtenissen of veranderingen in uw dorp, "xiang" (gemeente) of district** de laatste jaren dat u in Tibet was. Uw antwoord beperkte er zich aanvankelijk toe dat er dit jaar een waterleiding werd aangelegd in uw dorp en dat de weg werd verbeterd. Gevraagd naar andere veranderingen kon u enkel toevoegen dat Tibetanen nu meer naar Chinese scholen gaan. Gevraagd naar veranderingen in uw dagelijks leven en in dat van uw familie de laatste jaren dat u in Tibet was verwees u enkel naar de landverdeling die plaats vond bij de ontbinding van de communes lang voor uw geboorte, in uw moeders tijd. Gevraagd naar prijsstijgingen van goederen de laatste jaren dat u in Tibet was, verklaarde u aanvankelijk dat er goedkope en dure goederen waren. Opnieuw gevraagd naar deze prijsstijgingen kon u enkel het concrete voorbeeld van rijst geven. Andere prijsstijgingen kon u niet geven. Nieuwe tv-programma's de laatste jaren dat u in Tibet was, kon u evenmin geven (CGVS2 pp. 6-8).

In dit opzicht stel ik tevens vast dat u **heel vaag bleef over wanneer u heeft besloten Tibet te verlaten**. Uw antwoord beperkte er zich toe dat u het al probeerde maar dat het niet lukte. Gevraagd naar wanneer u het voor het eerst probeerde, moest u het antwoord schuldig blijven en kon u enkel aangeven dat het niet lukte om een paspoort te verkrijgen om naar de Verenigde Staten te gaan. U verklaarde dat het dit jaar een succes was met de hulp van een smokkelaar. Echter gevraagd waar en wanneer uw eerste contact was met de smokkelaar moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS2 p. 4).

Dit alles laat me toe om redelijkerwijs te besluiten dat u Tibet vroeger hebt verlaten en dat u een hele tijd in een derde land hebt verbleven. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven. **Uw broer die nu in België verblijft (o.v. 6.059.404), woonde ook jaren in India** vooraleer hij naar België kwam. Echter **gevraagd of uw broer naar India ging, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of hij dan direct van Tibet naar België kwam, verklaarde u dat het zo was** (CGVS2 p. 3). Pas na confrontatie met het feit dat uw broer wel naar India ging, gaf u aan dat het zo was en u stelde dat u zelf niet naar India ging. Uw verklaring dat u eigenlijk de vraag verkeerd had begrepen en dat u bedoelde dat u zelf niet naar India ging is niet afdoende. De vragen gingen duidelijk over uw broer en nadat u verklaarde dat hij niet naar India ging, werd u gevraagd of hij dan direct naar België kwam waarop u bevestigend antwoordde. Hierover kan dus geen misverstand zijn gerezen. Dit laat mij redelijkerwijs toe te vermoeden dat u het verblijf van uw broer in India aanvankelijk probeerde te verbergen met het oog op het verhullen van de werkelijke toedracht over wanneer u Tibet hebt verlaten en waar u sindsdien hebt verbleven.

Het feit dat u **heel vaag bleef over uw reisweg van Tibet, VRC naar Thailand** bevestigt bovenstaande vaststellingen. U zou in de stad Guangzhou vijf à zes dagen in een hotel hebben verbleven maar kende de naam van het hotel niet. Evenmin kon u aangeven hoelang de rit van Shenzhen naar een plaats in de provincie Yunnan ongeveer duurde. Hoelang u in Yunnan was, waar u verbleef in Yunnan en in welk hotel kon u ook niet aangeven. (CGVS1 pp. 8-9). Nochtans bleek doorheen de opeenvolgende gehoren dat u voldoende vertrouwd bent met de Chinese taal om over

dergelijke zaken op de hoogte te zijn. Bovendien merk ik op dat u niet kon aangeven welke visa in het Chinese paspoort waarmee u tot Thailand zou zijn gereisd, waren aangebracht (CGVS1 p. 11). Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens dergelijke reis is het niet aannemelijk dat u daarvan niet op de hoogte bent of dat de smokkelaar u hierover niet op de hoogte heeft gesteld. Dit laat me verder toe op een gereede wijze te vermoeden dat u op een andere manier en ander tijdstip Tibet, VRC hebt verlaten, dan wat u aangeeft en met andere documenten en dat u deze documenten achterhoudt teneinde de werkelijke data van vertrek uit Tibet, VRC en waar u hebt verbleven sindsdien te verhullen.

Ook over uw verdere reis van Thailand naar België bleef u betrekkelijk vaag. Zo kon u, ondanks een verblijf van ongeveer een maand in Thailand, niet aangeven waar u in Thailand verbleef. U kon ook niet aangeven hoelang het vliegen was van Thailand naar Turkije of hoelang de reis van Turkije naar Griekenland duurde. Waar in Griekenland, Turkije en Spanje u hebt verbleven wist u evenmin (CGVS1 pp. 9-10). U was ook amper op de hoogte van welke documenten u gebruikte voor uw reis vanaf Thailand tot Griekenland. U wist enkel welke naam in dat paspoort stond. Van welk land dat paspoort was, wist u niet. Welke geboorteplaats en –datum er in dat paspoort stond wist u evenmin. Ook wist u niet welke visa in dat paspoort waren aangebracht (CGVS1 p. 11). Ook hier merk ik op dat het gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens dergelijke reis is het niet aannemelijk dat u daarvan niet op de hoogte bent of dat de smokkelaar u hierover niet op de hoogte heeft gesteld.

U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd. U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen internationale bescherming kan weigeren. U bleef telkens bij uw verklaringen. Ik wijs er in verband met dit alles nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de door u afgelegde reisroute en uw vluchtmotieven. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt Tibet, VRC, in maart 2014 te hebben verlaten en waar u hebt verbleven voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u, ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS, volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking (CGVS2 pp. 2, 9).

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Over uw identiteitskaart die geldig is vanaf 8 november 2013 merk ik, in het licht van bovenstaande vaststellingen op, dat dergelijke documenten, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zowel in de VRC als er buiten gemakkelijk op een frauduleuze wijze of door middel van vervalsingen verkrijgbaar zijn.

Over de kopieën (foto's) van het Chinees paspoort waarmee u zou zijn gereisd, merk ik op dat kopieën slechts bewijswaarde hebben in die mate dat ze een geloofwaardig relaas ondersteunen. Dat is hier niet het geval. Kopieën kunnen immers mits knip- en plakwerk en foto's mits bepaalde ICT-programma's gemakkelijk worden vervalst. Verder merk ik op dat u verklaarde dat de smokkelaar dit paspoort zou hebben laten aanmaken op basis van uw identiteitskaart (CGVS1 p. 12; CGVS2 pp. 4-5). Echter, indien de smokkelaar op basis van uw identiteitskaart dit paspoort had laten aanmaken dan zouden de geboortedata in beide documenten overeenstemmen, dit is hier niet het geval. Uw identiteitskaart bevat de geboortedatum **21 maart 1995**, de kopieën (foto's) van het paspoort bevat de geboortedatum **21 mei 1995**. U verklaarde dat dit een vals paspoort was. Gevraagd wat er vals is aan dat paspoort verklaarde u dat je dit bij een vergroting kan zien. Gevraagd hoe u dat wist, moest u echter het antwoord schuldig blijven. Ook stel ik vast dat uw identiteitskaart zou zijn uitgereikt in **2013** terwijl het paspoort zou zijn uitgereikt in **2009**. Verder merk ik er over op dat er zich in de kopieën (foto's) van dit Chinese paspoort ook een Irans visum bevindt. U hebt echter nergens aangegeven dat u Iran zou hebben aangedaan tijdens uw reis van Thailand naar België. U verklaarde immers dat u van Thailand naar Turkije vloog en dan verder reisde naar Europa (CGVS1 pp. 8-12). De kopieën van dit paspoort (foto's) kunnen dan ook onmogelijk uw reisdata- en weg staven.

De foto's die u neerlegde van u en uw verwanten in Tibet zijn niet afdoende om bovenstaande vaststellingen te niet te doen. De foto's van u met uw klasgenoten in de districtsstad Lithang kunnen eventueel een verblijf in Tibet, VRC, tot in juni 2010 staven. Ik merk hier echter over op dat tijdsaanduidingen op foto's door vergissingen of door manipulatie onvoldoende uitsluitsel bieden over wanneer deze foto's zijn genomen. Op de meeste foto's staat u jaren terug waardoor ook deze foto's niet kunnen aantonen dat u tot in maart 2014 in Tibet, VRC, hebt verbleven. Over de drie foto's waar u als eerder volwassen vrouw op staat, merk ik op dat het niet duidelijk is waar deze foto's zijn genomen

en wanneer. Ook deze foto's kunnen niet aantonen dat u tot in maart 2014 in Tibet, VRC, hebt verbleven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er op dat u niet mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, en de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) alsook van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Verzoekster vraagt in hoofddorde dat haar de status van vluchteling wordt toegekend, in ondergeschikte orde dat haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend en in uiterst ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en wordt teruggezonden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift twaalf rapporten.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeksters asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van het feit dat er geen geloof werd gehecht aan haar beweerde verblijf in Tibet tot maart 2014. De bestreden beslissing stelde dienaangaande: *"(...) Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling niet kan verlenen. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u tot in maart dit jaar in Tibet verbleef. (...) Dit alles laat me toe om redelijkerwijs te besluiten dat u Tibet vroeger hebt verlaten en dat u een hele tijd in een derde land hebt verbleven. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven. (...) "*

Verzoekster herhaalt dat zij tot maart 2014 in Tibet zou verbleven hebben en wijst op het feit dat zij kan aangeven dat er een waterleiding werd aangelegd in Lithang, dat de prijs van de rijst is gestegen en dat zij in het bezit is van een Chinees paspoort. Zij citeert vervolgens uitgebreid uit tal van rapporten om de onmenselijke situatie van de Tibetanen in China aan te tonen en benadrukt dat zij om die reden de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend. Verzoekster weerlegt de motieven van de bestreden beslissing - luidens dewelke er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden verblijf in Tibet tot maart 2014 - niet op

afdoende wijze zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen. Uit de bestreden beslissing bleek immers dat verzoeksters kennis over het dagelijkse leven in Tibet de laatste jaren bijzonder gebrekkig was. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. De kennis waarnaar bij verzoekster gepeild werd betreft de dagelijkse levensomstandigheden waarvan in redelijkheid kan verwacht worden dat iedere persoon ongeacht zijn opleiding op de hoogte moet zijn. Zo bleek (i) verzoekster niet op de hoogte van de omvangrijke ramp die het Lithang-klooster, een van de bekendste kloosters uit haar district, een hele tijd voor haar beweerd vertrek heeft getroffen, (ii) kon zij geen voorbeelden geven van demonstraties en andere vormen van protest in haar district sedert de protesten van maart 2008 en wist zij niet welke controle- en veiligheidsmaatregelen er zijn genomen in haar district tegen deze protesten, (iii) bleef zij heel vaag over belangrijke gebeurtenissen of veranderingen in haar dorp of district, de laatste jaren voor haar beweerd vertrek, (iv) bleef zij heel vaag over wanneer zij besloten heeft Tibet te verlaten, en (v) bleef zij heel vaag over haar reisweg van Tibet naar Thailand en van Thailand naar België.

Uit deze bijzonder gebrekkige kennis kon de commissaris-generaal dan ook met recht besluiten dat verzoekster Tibet al veel vroeger verlaten heeft dan zij voorhoudt en dat zij gedurende vele jaren in een derde land heeft verbleven. Dat verzoekster weet dat de prijs van de rijst gestegen is en dat er een waterleiding werd aangelegd in haar district doet aan de vastgestelde en bijzonder omvangrijke gebrekkige kennis over het dagelijkse leven in Tibet de laatste jaren voor haar vertrek geen afbreuk. Er kan bijgevolg dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat onlosmakelijk met verzoeksters verblijf in Tibet verbonden is.

Verzoekster werd bovendien meerdere malen met haar leugenachtige verklaringen over haar verblijf in Tibet geconfronteerd. De bestreden beslissing stelt dienaangaande: *“U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd. U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen internationale bescherming kan weigeren. U bleef telkens bij uw verklaringen. Ik wijs er in verband met dit alles nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de door u afgelegde reisroute en uw vluchtmotieven. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt Tibet, VRC, in maart 2014 te hebben verlaten en waar u hebt verbleven voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u, ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS, volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking (CGVS2 pp. 2, 9).”*

De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing voorts nog: **“Uw broer die nu in België verblijft (o.v. 6.059.404), woonde ook jaren in India vooraleer hij naar België kwam. Echter gevraagd of uw broer naar India ging, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of hij dan direct van Tibet naar België kwam, verklaarde u dat het zo was (CGVS2 p. 3). Pas na confrontatie met het feit dat uw broer wel naar India ging, gaf u aan dat het zo was en u stelde dat u zelf niet naar India ging. Uw verklaring dat u eigenlijk de vraag verkeerd had begrepen en dat u bedoelde dat u zelf niet naar India ging is niet afdoende. De vragen gingen duidelijk over uw broer en nadat u verklaarde dat hij niet naar India ging, werd u gevraagd of hij dan direct naar België kwam waarop u bevestigend antwoordde. Hierover kan dus geen misverstand zijn gerezen. Dit laat mij redelijkerwijs toe te vermoeden dat u het verblijf van uw broer in India aanvankelijk probeerde te verbergen met het oog op het verhullen van de werkelijke toedracht over wanneer u Tibet hebt verlaten en waar u sindsdien hebt verbleven.”**

Aangezien verzoekster blijft volharden in haar leugenachtige en bedrieglijke verklaringen over het ogenblik waarop zij Tibet verlaten heeft verhindert zij zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot haar profiel, voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op haar rust. Voor iedere vorm van internationale bescherming is de verzoekster immers gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van verzoekster alsook alle documenten van

verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2011/95/EU van de Raad van 13 december 2011).

Verzoekster heeft duidelijk niet voldaan aan de medewerkingsplicht aangezien zij onwaarachtige verklaringen aflegde over haar verblijf in Tibet tot maart 2014. Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk waar verzoekster de laatste jaren verbleven heeft en welk verblijfsrechtelijk statuut zij in dit derde land genoot. Door het feit dat verzoekster geen correct beeld biedt op haar reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert zij de Belgische overheden haar reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend (zie ook RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In zoverre verzoekster verwijst naar de algemene situatie in Tibet, en daartoe stukken bij haar verzoekschrift voegt, benadrukt de Raad dat een aanvrager van internationale bescherming niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst, doch daarbij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoekster maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in de Chinese Volksrepubliek.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER